

Orfická testimonia

Diels-Kranz 1 A

A 1 = Sudás, s. v. *Orfeus*

’Ορφεὺς Λειβήθρων τῶν ἐν Θράκηι (πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῆι Πιερίᾳ), νίὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης· ὁ δὲ Οἰαγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἀτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ οὐ γενεῶν τῶν Τρωικῶν· καὶ φασι μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου, βιῶναι δὲ γενεὰς θ, οἱ δὲ οὐ φασίν. ἔγραψε· Τριαγμούς (λέγονται δὲ εἶναι Ἰωνος τοῦ τραγικοῦ (cfr. c. 36))· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα, κλήσεις κοσμικαί. Νεωτευκτικά. Ἱεροὺς λόγους ἐν ὄαψιδίαις κδ (λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου (c. 15)). Χρησμούς, οἵ ἀναφέρονται εἰς Ὄνομακριτον. Τελετάς (όμοίως δέ φασι καὶ ταύτας Ὄνομακριτον). [Λιθικά]· ἐν τούτοις δ' ἐστι περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις Ὅγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται ἡ Περσίνου τοῦ Μιλησίου. Κρατῆρας (1 A 1b; 2 A 7)· ταῦτα Ζωπύρου φασίν. Θρονισμοὺς μητρώιους καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι. Εἰς Ἀιδου κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου (cfr. c. 15). Πέπλον καὶ Δίκτυον (cfr. B 10a)· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροτίνου (c. 17,4). Ὄνομαστικόν, ἔπη ασ. Θεογονίαν, ἔπη ασ. Ἀστρονομίαν, Ἀμμοσκοπίαν (?), Θυηπολικόν, Ὁιοθυτικὰ ἢ Ὁιοσκοπικά, ἐπικῶς. Καταζωστικόν, Ὑμνους, Κορυβαντικόν, καὶ Φυσικά, ἢ Βροτίνου φασίν (Lobon fr. 7 Crönert).

’Ορφεὺς Κροτωνιάτης ἐποποιός, δὸν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἔκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν· Δωδεκαετηρίδας. Ἀργοναυτικὰ καὶ ἄλλα τινά.

’Ορφεὺς Καμαριναῖος ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν Εἰς Ἀιδου κατάβασιν.

A 1a = Suda, s. v. *Hippos Nisaios*

Ἴππος Νισαῖος .... ἐν δὲ Δικτύῳ Ὁρφεὺς λέγει, ὅτι ἡ Νίσα τόπος ἐστὶν ἐν
Ἐρυθρᾶι κείμενος.

A 1b = Kléméns Alexandrijský, Stromata I,131,3

τοὺς μὲν ἀναφερομένους εἰς Μουσαῖον (cfr. 2 B 20a – B 22) Ὄνομακρίτου εἶναι
λέγουσι, τὸν Κρατῆρα δὲ τὸν Ὁρφέως Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, τήν τε Εἰς
Ἄιδου κατάβασιν Προδίκου τοῦ Σαμίου.

A 2 /1 = Alkaios fr. 39a.7-10 = fr. 80 Diehl

τὸ γὰρ ἐμμόρμενον Ὅρ[φευς ἐβιάσδετο]]
[πάροφ]αις ἄνδρεσι τοῖς γεινο[μένοισιν θάνατον φύγην],
[αἱ πάντ]αι σόφος ἦι καὶ φρέσι πύκνα[ισι κεκάσμενος].
[νήπιο]ς, παρὰ μοῖραν Δίος οὐδὲ τῷ[χες ἔργυεν].

A 2 /2 = Íbykos, fr. 25 = fr. 17 Diehl

... ὄνομακλυτὸν Ὅρφήν.

A 3 = Aischylos, Agamemnon 1629

Ορφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·
οἱ μὲν γὰρ ἥγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶι...

A 4 = Pausaniás, Graeciae descriptio X,30,6

ἀποβλέψαντι δὲ αὗθις ἐς τὰ κάτω τῆς γραφῆς ἔστιν ἐφεξῆς μετὰ τὸν Πάτροκλον
οἷα ἐπὶ λόφου τινὸς Ὅρφεὺς καθεζόμενος, ἐφάπτεται δὲ καὶ τῇ ἀριστερᾷ
κιθάρας, τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ ἵτεας κλῶνές εἰσιν ὅν ψαύει, προσανακέκλιται δὲ τῷ
δένδρῳ τὸ δὲ ἄλσος ἔοικεν εἶναι τῆς Περσεφόνης, ἐνθα αἴγειροι καὶ ἵτεαι δόξῃ
τῇ Ομήρου (X,509) πεφύκασιν. Ἐλληνικὸν δὲ τὸ σχῆμα ἔστι τῷ Ὅρφεῖ καὶ οὔτε
ἡ ἐσθῆτος οὔτε ἐπίθημα ἔστιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ Θράκιον.

A 5 /1 = Proklos, Schol. Hesiod. Opp. 631; p. 361, 6 Gaisf.

Ἐλλάνικος δ' ἐν Φορωνίδι (F GrHist. 4 F 5; I,109) [δέκατον] ἀπὸ Ὁρφέως φησὶν εἶναι τὸν Ἡσίδον.

A 5 /2 = Hérodotos, Historiae II,53,4

Ἡσίδον γὰρ καὶ Ὄμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μεν πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλέοσι ... οἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι ὕστερον ἔμοιγε δοκεῖν ἐγένοντο ... τὰ δὲ ὕστερα τὰ ἐξ Ἡσίδον τε καὶ Ὄμηρον ἔχοντα ἐγὼ λέγω.

A 6 = Eurípidés, Alcestis 357

εἰ δ' Ὁρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν,
ῶστ' ἦ κόρην Δήμητρος ἦ κείνης πόσιν
ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Ἀιδου λαβεῖν,
κατῆλθον ἄν.

A 7 = Eurípidés, Alcestis 962

ἐγὼ καὶ διὰ μούσας
καὶ μετάρρυτος ἥιξα καὶ
πλείστων ἀψάμενος λόγων
κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας
ηὗρον, οὐδέ τι φάρμακον
Θρήισσαις ἐν σανίσιν, τὰς
Ορφεία κατέγραψεν
γῆρας, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε
φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμάν βροτοῖσιν.

A 8 = Eurípidés, Hippolytus 952

ἥδη νῦν αὔχει καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
σῖτ' ἐκκαπήλευ', Ὁρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων
βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνούς.

A 9 = Eurípidés, Cyclops 646

ἀλλ’ οῖδ’ ἐπωιδὴν Ὁρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ώς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
στείχονθ’ ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παιδα γῆς.

A 9a = Eurípidés, Hypsipyle, Ox. Pap. VI n. 852 fr. 1; col. 3.8; p. 36 Hunt = 51 Arnim

‘Τψ[ιπύλη] ... μέσωι δὲ παρ’ ἵστωι
’Ασιὰς ἔλεγον ἵήιον
Θρῆισσ’ ἐβόα κίθαρις Ὁρφέως
μακροπόδων πιτύλων ἐρέτησι κελεύσματα μελπομένα,
τοτὲ μὲν ταχύπλουν τοτὲ δ’ εἰλατίνας ἀνάπαυμα πλάτας.

A 9b = Eurípidés, Hypsipyle, fr. 64; col. 2; p. 70 Hunt = 66 Arnim

ἘΓ(νεως)	’Αργώ με καὶ τόνδ’ ἥγαγ’ εἰς Κόλχων πόλιν
ΤΨ(ιπύλη)	ἀπομαστίδιόν γ’ ἐμῶν στέρων.
ΕΥ	ἐπεὶ δ’ Ἰάσων ἔθαν’ ἐμός, μῆτερ, πατήρ,
ΤΨ	οἴμοι κακὰ λέγεις, δάκρυά τ’ ὅμμασιν, τέκνον, ἐμοῖς δίδως”
ΕΥ	’Ορφεύς με καὶ τόνδ’ ἥγαγ’ εἰς Θράικης τόπον,
ΤΨ	τίνα πατέρι ποτὲ χάριν ἀθλίῳ τιθέμενος; ἔνεπέ μοι, τέκνον.
ΕΥ	μοῦσάν με κιθάρας ’Ασιάδος διδάσκεται, τοῦτον δ’ ἐς Ἀρεως ὅπλ’ ἐκόσμησεν μάχης.

A 10 /1 = Eurípidés, Rhesus 943

μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανάς
ἔδειξεν Ὁρφεύς, αὐτανέψιος νεκροῦ
τοῦδ’ ὃν κατακτείνεις σύ· Μουσαῖόν τε σόν
σεμνὸν πολίτην κἀπὶ πλεῖστον ἄνδρ’ ἔνα

έλθόντα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἡσκήσαμεν.

A 10 /2 = Eurípidés, Rhesus 962-966

οὐκ εἶσι γαίας ἐς μελάγχιμον πέδον·
τοσόνδε νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι,
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ' ὀφειλέτις δέ μοι
τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.

A 11 = Aristofanés, Ranae 1032

Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι, Μουσαῖος δ'
ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς.

A 12 = Aristofanés, Aves 693

Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς, Γῆ δ' οὐδ' Ἄηρ
οὐδ' Οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν ἀπειροσι κόλποις τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον
Νὺξ ἡ μελανόπτερος ὠιόν, ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ
πιθεινός στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. οὗτος δὲ
Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίαι κατὰ Τάρταρον εὐρύν ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον
καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως
ξυνέμειξεν ἅπαντα· ξυμμειγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' Οὐρανὸς
Ὦκεανός τε καὶ Γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.

A 12a = Timotheos Lyrik, Pers. 234 Wilamowitz

πρῶτος ποικιλόμουσος
Ὀρφεὺς [χέλ]υν ἐτέκνωσεν
νίδις Καλλιόπας Πιερίας ἔπι.
Τέρπανδρος δ' ἐπὶ τῷ δέκα
τεῦξε μοῦσαν ἐν ὠιδαῖς.

Text podle Timotheos Lyrik, fr. 15; col. 5, 221-227 D.L.Page:

πρῶτος ποικιλόμουσος
 Ὁφεὺς [χέλ]υν ἐτέκνωσεν
 νίδος Καλλιόπα[ς]
 ] Πιερίαθεν·
 Τέρπανδρος δ' ἐπὶ τῷ δέκα
 ζεῦξε μοῦσαν ἐν ᾳιδαῖς·

A 13 = Kléméns Alexandrijský, Stromata VI,15,2 (= Hippiás 86 B 6)

τούτων ἴσως εἴρηται τὰ μὲν Ὁφεῖ τὰ δὲ Μουσαίωι κατὰ βραχὺ ἄλλωι ἀλλαχοῦ,
 τὰ δὲ Ἡσιόδῳ τὰ δὲ Ὄμηρῳ.

A 13a = Olympiodóros, in: Fótios, Bibliotheca c. 80; 61a31 Bekker

ταύτην καλεῖ Ἡρόδοτος (III,26) 'μακάρων νήσους', Ἡρόδωρος δὲ ὁ τὴν Ὁφέως
 καὶ Μουσαίου συγγράψας ἴστορίαν Φαιακίδα ταύτην καλεῖ.

A 14 = Platón, Symposium 179d

Ὀφέα δὲ τὸν Οἰάγρου ἀτελῆ ἀπέπεμψαν ἐξ "Αἰδου, φάσμα δείξαντες τῆς
 γυναικὸς ἐφ' ἣν ἦκεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει, ἀτε ᾳν
 κιθαρωιδός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἀλκηστίς,
 ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν εἰσιέναι εἰς "Αἰδου. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ
 ἐπέθεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι.

A 14a = Platón, Ion 536b

ἐκ δὲ τούτων τῶν πρώτων δακτυλίων, τῶν ποιητῶν, ἄλλοι ἐξ ἄλλου αὖ ἡρτημένοι
 εἰσὶ καὶ ἐνθουσιάζουσιν, οἱ μὲν ἐξ Ὁφέως, οἱ δ' ἐκ Μουσαίου, οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ
 Ὄμηρου κατέχονται τε καὶ ἔχονται.

A 14b = Ísokratés, Busiris 38,5-39,7 (XI, 38-39)

τοιούτους δὲ λόγους περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν εἰρήκασιν οἵους οὐδεὶς ἀν περὶ τῶν
έχθρῶν εἰπεῖν τολμήσειεν· οὐ γὰρ μόνον κλοπὰς καὶ μοιχείας καὶ παρὸν
ἀνθρώποις θητείας αὐτοῖς ὡνείδισαν, ἀλλὰ καὶ παίδων βρώσεις καὶ πατέρων
ἐκτομὰς καὶ μητέρων δεσμοὺς καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας κατ’ αὐτῶν
ἐλογοποίησαν. (39) ὑπὲρ ᾧν τὴν μὲν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὐ μὴν ἀτιμώρητοί
γε διέφυγον, ἀλλ’ οἱ μὲν ... Ὁρφεὺς δ’ ὁ μάλιστα τούτων τῶν λόγων ἀψάμενος
διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

A 15 = Diodóros Sik., Bibliotheca historica V,64,4

ἔνιοι δ’ ίστοροῦσιν, ᾧν ἐστι καὶ Ἔφορος (FGrHist. 70 F 104; II,68), τοὺς Ἰδαίους
Δακτύλους γενέσθαι μὲν κατὰ τὴν Ἱδην τὴν ἐν Φρυγίᾳ, διαβῆναι δὲ μετὰ
Μυγδόνος εἰς τὴν Εὐρώπην· ὑπάρξαντας δὲ γόητας ἐπιτηδεῦσαι τάς τε ἐπωιδὰς
καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια, καὶ περὶ Σαμοθράκην διατρίψαντας οὐ μετρίως ἐν
τούτοις ἐκπλήττειν τοὺς ἐγχωρίους· καθ’ ὃν δὴ χρόνον καὶ τὸν Ὁρφέα, φύσει
διαφόρῳ κεχορηγημένον πρὸς ποίησιν καὶ μελωδίαν, μαθητὴν γενέσθαι τούτων
καὶ πρῶτον εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐξενεγκεῖν τελετὰς καὶ μυστήρια.

A 16 = Theofrastos, Characteres 16,11

καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἤδη [δεισιδαίμων], πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς
τοὺς μάντεις, πρὸς τοὺς ὄρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων, τίνι θεῶν ἡ θεᾶ
προσεύχεσθαι δεῖ.

καὶ τελεσθησόμενος πρὸς τοὺς Ὁρφεοτελεστὰς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς
γυναικός – ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἡ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης – καὶ τῶν παιδίων.